

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Salus Populi II

Κύρια διευθυντή

Σαν στα πρόθυρα εμφύλιου πολέμου. Στην ατμόσφαιρα, μυρουδιά ανατροπής. Θυμίζει Νοέμβριο του '44. Τότε, η αμφισβήτηση από το ΕΑΜ της κυβερνήσεως Γεωργίου Α. Παπανδρέου. Τώρα, η γενικευμένη αμφισβήτηση της κυβερνήσεως Γιώργου Α. Παπανδρέου: απερίφραστα όχι υπαινικτικά. «Η κοινωνική αναταραχή απέναντι στην αυθαιρεσία είναι κοινωνικό δικαίωμα» (Αλ. Τσίπρας). «Η νομιμότητα για εμάς δεν είναι ευαγγέλιο» (Αλ. Παπαρήγα). Έχει επανειλημμένως αναφερθεί σε «πόλεμο» με το αστικό καθεστώς της χώρας. Στην Κερατέα, μόνο κανόνια δεν έχουν χρησιμοποιηθεί. Ο εφιαλτικός Δεκέμβριος 2008. Οι χρυσαυγίτες ασκούν δημόσια εξουσία. Ετοιμοπόλεμες οι πολιορκητικές φάλαγγες του ΠΑΜΕ. Ο καθηγητής Νίκος Κ. Αλιβιζάτος παρατηρεί, δεν γίνεται αντιληπτό «ότι, στην πραγματικότητα, βρισκόμαστε σε συνθήκες πολέμου» («Η Καθημερινή», 15 Μαΐου). Ο συγγραφέας Πέτρος Μάρκαρης στον ΣΚΑΪ (ραδιόφωνο, 13 Μαΐου) μιλεί για «εμφυλιοπολεμική κατάσταση» σε γειτονίες της Αθήνας. Φοβάμαι πως το θέμα «νομιμότητα και τάξη» παίρνει την προτεραιότητα από το αβυσσαλέο οικονομικό πρόβλημα της χώρας. Για τον πρόσθετο λόγο ότι αποτελεί ισχυρό, αρνητικό συντελεστή στην προσπάθεια οικονομικής ανακάμψης.

Το ΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι αναρχικοί, που χαρακτηρίζονται αντιεξουσιαστές, προ ολίγων ημερών σχεδόν επέτυχαν μια σαφώς διαφανόμενη επιδίωξη τους: έναν νεκρό. Τον επιδιώκουν με προγραμματισμό και εμμονή. Οι ένοπλες (γιατί τα καθρόνια, τα κοντάρια, οι λοστοί, οι σιδηρογροθιές, οι βόμβες μολότοφ, τα ρόπαλα, τα σπαθιά, οι λόγχες, οι βαριοπούλες, τα τσεκούρια, τα γιαταγάνια, τα κλομπ, οι βολίδες, τα καλάσνικοφ, φονικά όπλα είναι) συγκρούσεις δεν μπορεί παρά, αργά ή γρήγορα, να έχουν το θύμα τους. Αυτό είναι που επιδιώκουν.

Αφού στο μεταξύ θα έχουν πλήρως αποδυναμώσει τις δυνάμεις ασφαλείας με την ενοχοποίησή τους για κάθε ατύχημα. Ήδη επέτυχαν το πρώτο βήμα με την καταγγελία της Αστυνομίας από τον προϊστάμενό της υπουργό.

Πώς αντιμετωπίζεται αυτή η κατάσταση; Τι πρέπει να γίνει; Δύσκολη η απάντηση. Ίσως να βοηθούσε μια αναδρομή στο παρελθόν. Την 20ή Σεπτεμβρίου 1947, ο Paul A. Porter, απεσταλμένος του Αμερικανικού προέδρου, επικεφαλής της αμερικανικής αποστολής στην Ελλάδα, δημοσίευσε στο περιοδικό Collier's άρθρο του με τον τίτλο: «Ζητείται ένα θαύμα στην Ελλάδα». Και πράγματι, το θαύμα έγινε. Η Ελλάς έφτασε μέσα σε 60 χρόνια στον κύκλο των 25 πιο ανεπτυγμένων χωρών του κόσμου (U.N. Human Development Index). Τώρα πάλι, παίζονται όλα για όλα. Του ύψους ή του βάθους. Τότε ο πολιτικός κόσμος, εκτιμώντας τις ειδικές επιχώριες συνθήκες και το διεθνές περιβάλλον, πραγματοποίησε τη σωτηρία υπέρβαση. «Παρά το γεγονός ότι το Λαϊκόν Κόμμα εκέρδησε καθαρή νίκη στις εκλογές του 1946... Από το Σεπτέμβριο του 1947 ως το θάνατό του, σε ηλικία 88 ετών, τον Ιούνιο 1949, ο Σοφούλης έγινε πρωθυπουργός ενός συνασπισμού Λαϊκού Κόμματος - Κόμματος Φιλελευθέρων, τον οποίον κατά μεγάλο μέρος είχε επιφέρει αμερικανική πίεση να δημιουργηθεί ένα κοινό μέτωπο «εθνικών» κομμάτων εναντίον της Αριστεράς» (Richard Clogg: Parties and Elections in Greece, 1987, σελ. 22).

Ενα κοινό μέτωπο εναντίον της βίας και της οικονομικής κρίσης είναι αυτό που χρειάζεται η χώρα' η επιβίωσή της. Ο Ολι Ρεν και ο Σόιμπλε, που πιέζουν προς αυτήν την κατεύθυνση, δεν το κάνουν για να μας βλάψουν. Τα συμφέροντά τους συμπίπτουν με τα δικά μας συμφέροντα.

Συμπέρασμα πολλών συζητήσεων: μαζί. Μόνον έτσι μπορούν να αντιμετωπιστούν τα δύο τεράστια προβλήματά μας. Χρειάζεται ειλι-

κρινής φιλοπατρία. Κατά πρώτο βρισκόμαστε σε εμπόλεμη κατάσταση. Είναι η πραγματικότητα. Στην καταιγίδα ο νούμερο δύο δεν συζητεί αν το καράβι είναι καλό ή κακό. Οι δομικές αδυναμίες του συζητούνται αργότερα. Τα πραγματικά δεδομένα δεν αλλάζουν ούτε με «Ζάππειο Ι» ούτε με «Ζάππειο ΙΙ». Όλοι μαζί να γίνουν οι σωστοί χειρισμοί. Μόνο έτσι θα περάσουμε τον Κάβο Μαλιά. Μόνο έτσι δεν θα βουλιάσουμε.

Πρώτες ενέργειες: τις υπαγορεύει το Σύνταγμα. Τίθεται σε εφαρμογή η παράγραφος 2 του άρθρου 11: «...Οι υπαίθριες συναθροίσεις μπορούν να απαγορευτούν με αιτιολογημένη απόφαση της αστυνομικής αρχής, γενικά, αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, σε ορισμένη δε περιοχή, αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής...».

Αν αυτό δεν λύσει το πρόβλημα, υπάρχει και γι' αυτό συνταγματική πρόβλεψη. Ακραίες σκέψεις, απελ-

πισμένων πολιτών: το άρθρο 48. Με μια πλειοψηφία 260 (ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., ΛΑΟΣ, ΔΗΣΥ) βουλευτών τίθεται σε εφαρμογή -μερική- ο νόμος για την κατάσταση πολιορκίας. «Σε περίπτωση... άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή με απόφασή της, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση της κυβέρνησης θέτει σε εφαρμογή, σε ολόκληρη την επικράτεια, ή σε τμήμα της, το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας...».

Παρατραβηγμένο! Το ξέρω, το βλέπω. Η αγωνία είναι κακός σύμβουλος. Μην κοροϊδεύομαστε όμως. Απειλή της εθνικής ασφάλειας και μορφές ανωμαλίας διαφαίνονται. Η συντριπτική πλειοψηφία των 260 βουλευτών θα πρέπει να το επιβεβαιώσει. Όσο είναι καιρός. Ας τα ξεμπλέξουν με τους συνταγματολόγους. Ας αποτινάξουμε, επιτέλους, τα ανατολικο-βαλκάνια χαρακτηριστικά μας, τη μοιρολατρία.

Ας αφήσουμε για λίγο κατά μέρος τα κομματικά μικροσυμφέροντα, τις προσωπικές και κομματικές ιδιοτέλειες, τις εξυπνακίστικες αιτιολογήσεις, τις εμπαιθείς αναμετρήσεις κι ας ομονοήσουμε. Να βρεθούν τρόποι' δεν θα είναι δύσκολο. Και στον τομέα της οικονομίας. «Το δύνασθαι λέγειν τα συμφέροντα τη πατρίδι, ψυχής ιδίον και φρονήσεως» (Βίαις, ένας από τους Επτά Σοφούς). Από αρχαιοτάτων χρόνων. Για τη σωτηρία του λαού. Salus populi.

Ως κατάληξη. Ο Σάμιουελ Τζόνσον (1709 - 1784) ήταν Άγγλος ποιητής, δοκιμιογράφος, moralist, κριτικός, λεξικογράφος. Έχει χαρακτηριστεί «ιθθαγότατα ο πιο διακεκριμένος άνθρωπος των γραμμάτων στην αγγλική ιστορία». Απόφθεγμα του: «Πατριωτισμός είναι το τελευταίο καταφύγιο ενός scoundrel» (=ένα άκρως εγωιστικό πρόσωπο πολύ χαμηλού ηθικού επιπέδου. Webster's Dictionary). Να το έχει στο μυαλό του πάντα ο ασχολούμενος με τα κοινά. Απλή συμβουλή.

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ